

“Ell és bo... i Ell t'estima”

Penes?, ¿contradiccions per aquell succés o l'altre?... No veus que ho vol el teu Pare-Déu..., i Ell és bo..., i Ell t'estima -a tu sol!- més que totes les mares del món juntes poden estimar els seus fills? (Forja, 929)

12 d'abril

No oblideu, però, que estar amb Jesús és, segurament, topar-se amb la seva Creu. Quan ens abandonem en les mans de Déu, és freqüent que Ell

ens permeti d'assaborir el dolor, la soledat, les contradiccions, les calúmnie, les difamacions, les burles, per dins i per fora: perquè vol conformar-nos a la seva imatge i semblança, i tolera també que ens diguin bojos i que ens prenguin per necis.

És l'hora d'estimar la mortificació passiva, que ve -oculta o descarada i insolent- quan no l'esperem. Arriben a ferir les ovelles amb els rocs que s'haurien de tirar als llops: el seguidor de Crist experimenta en la seva carn que, aquells qui l'haurien d'estimar, es comporten amb ell d'una manera que va de la malfiança a l'hostilitat, de la sospita a l'odi. El miren amb recel, com a un mentider, perquè no creuen que hi pugui haver una relació personal amb Déu, vida interior; en canvi, amb l'ateu i amb l'indiferent, d'ordinari díscols i desvergonyits, s'emplen en d'amabilitat i de comprensió.

I potser el Senyor permet que el seu deixeble es vegi atacat amb l'arma de les injúries personals, que no és mai honrosa per a qui l'empunya; amb l'ús de llocs comuns, fruit tendenciós i delictuós d'una propaganda aclaparadora i mentidera: perquè això d'estar dotats de bon gust i de mesura, no és cosa de tots.

Així esculpeix Jesús les ànimes dels seus, sense deixar de donar-los interiorment serenitat i goig, perquè entenen molt bé que -amb cent mentides plegades- els dimonis no són capaços de fer una veritat: i fixa en llurs vides el convenciment que tan sols es trobaran còmodes quan es decideixin a no voler-hi estar. (Amics de Déu, 301)

dev.opusdei.org/ca-es/dailytext/ell-es-
bo-i-ell-testima/ (08/08/2025)